

"Güya bütün ins ve cinnin adedince selâm ediyorum. Yani, sana tecdid-i biat edip, memuriyetini kabul ve getirdiğin kanunlarına itaat ve evâmirine teslim ve taarruzumuzdan selâmet bulacağını selâmla ifade edip..." Burayı açar mısınız?

"Gördüm ki, gece âlemi, dünyanın yeni açılmış bir menzili gibidir. Yatsı namazında o âleme girdim. Hayalin fevkalâde inbisatından ve mahiyet-i insaniyenin bütün dünya ile alâkadarlığından, koca dünyayı, o gecede bir menzil gibi gördüm. Zîhayatlar ve insanlar o derece küçüldüler, görünmeyecek derecede küçüldüler. Yalnız o menzili şenlendiren ve ünsiyetlendiren ve nurlandıran tek şahsiyet-i mâneviye-i Muhammediyeyi (a.s.m.) hayalen müşahede ettim. Bir adam yeni bir menzile girdiği zaman menzildeki zatlara selâm ettiği gibi, '*Binler selâm^(HAŞİYE) sana, yâ Resulallah.*' demeye bir arzuyu içimde coşar buldum. Güya bütün ins ve cinnin adedince selâm ediyorum. Yani, sana tecdid-i biat edip, memuriyetini kabul ve getirdiğin kanunlarına itaat ve evâmirine teslim ve taarruzumuzdan selâmet bulacağını selâmla ifade edip, benim dünyamın eczaları ve zîşuur mahlûkları olan umum cin ve insi konuşturup, her birerlerinin namına bir selâmı, mezkûr mânâlarla takdim ettim."

"Hem o getirdiği nur ve hediye ile benim bu dünyamı tenvir ettiği gibi, herkesin bu dünyadaki dünyalarını tenvir ediyor, nimetlendiriyor diye o hediyesine şâkirâne bir mukabele nev'inden, '*Binler salâvat sana insin.*' dedim. Yani, '*Senin bu iyiliğine karşı biz mukabele edemiyoruz. Belki Hâlıkımızın hazine-i rahmetinden gelen ve semâvat ehlinin adedince rahmetler sana gelmesini niyaz ile şükranımızı izhar ediyoruz.*' mânâsını hayalen hissettim."

"**HAŞİYE:** Zât-ı Ahmediyeye (a.s.m.) gelen rahmet, umum ümmetin ebedî zamandaki ihtiyâcâtına bakıyor. Onun için, gayr-ı mütenâhi salât yerindedir. Acaba, dünya gibi koca, büyük ve gafletle karanlıklı, vahşetli ve hâlî bir haneye birisi girse, ne kadar tedehhüş, tevahhuş, telâş eder, Ve birden o haneyi tenvir ederek enîs, mûnis, habib, mahbub bir yaver-i ekrem, sadırda görünüp, o hanenin mâlik-i rahîm-i kerîmini, o hanenin her eşyasıyla tarif edip tanıttırsa, ne kadar sevinç, ünsiyet, sürur, ışık, ferah verdiğini kıyas ediniz, Zât-ı Risaletteki salâvatın kıymetini ve lezzetini takdir ediniz."(1)

Bahsi geçen yerin devamındaki bu son paragraf, "**taarruzumuzdan**" ifadesinin ne maksada geldiğine işaret ediyor. Yani senin iyiliğine biz tam anlamı ile mukabele edemiyoruz, hatta insanların ekserisi bu iyiliğe bedel taarruzla ihanet ve inkar içindeler.

Üstad Hazretlerinin taarruzu kendine nispet etmesi, **nevi olan insanlık namınadır**; yoksa şahsı itibari ile değildir. Yani biz insanlığın inkar ve ihanetten gelen taarruzları, sana zarar veremez; ifadesini taarruzumuz şeklinde ifade ediyor. Yoksa kendi ve cemaati namına demiyor.

İkinci bir mana olarak taarruzu şu şekilde anlamak mümkün: Bütün ümmet onun şefkat ve şefaatine muazzam bir ihtiyaç içinde olduğu için, çok dua ve salavatlar ile âdeta onun mübarek ruhuna taarruz ediyorlar, yani şiddetle ondan istimdat ve iltimas bekliyorlar.

Ama Allah ona şefaat makamı olan "**makâm-ı mahmûd**"'u ihsan ettiği için, inşallah bu dua ve salavat taarruzuna, selametle yani yüzünün akı ile tam mukabele edip cevap verecektir.

(1) bk [Lem'alar, Yirmi Sekizinci Lem'a, Sekizinci Nükte.](#)